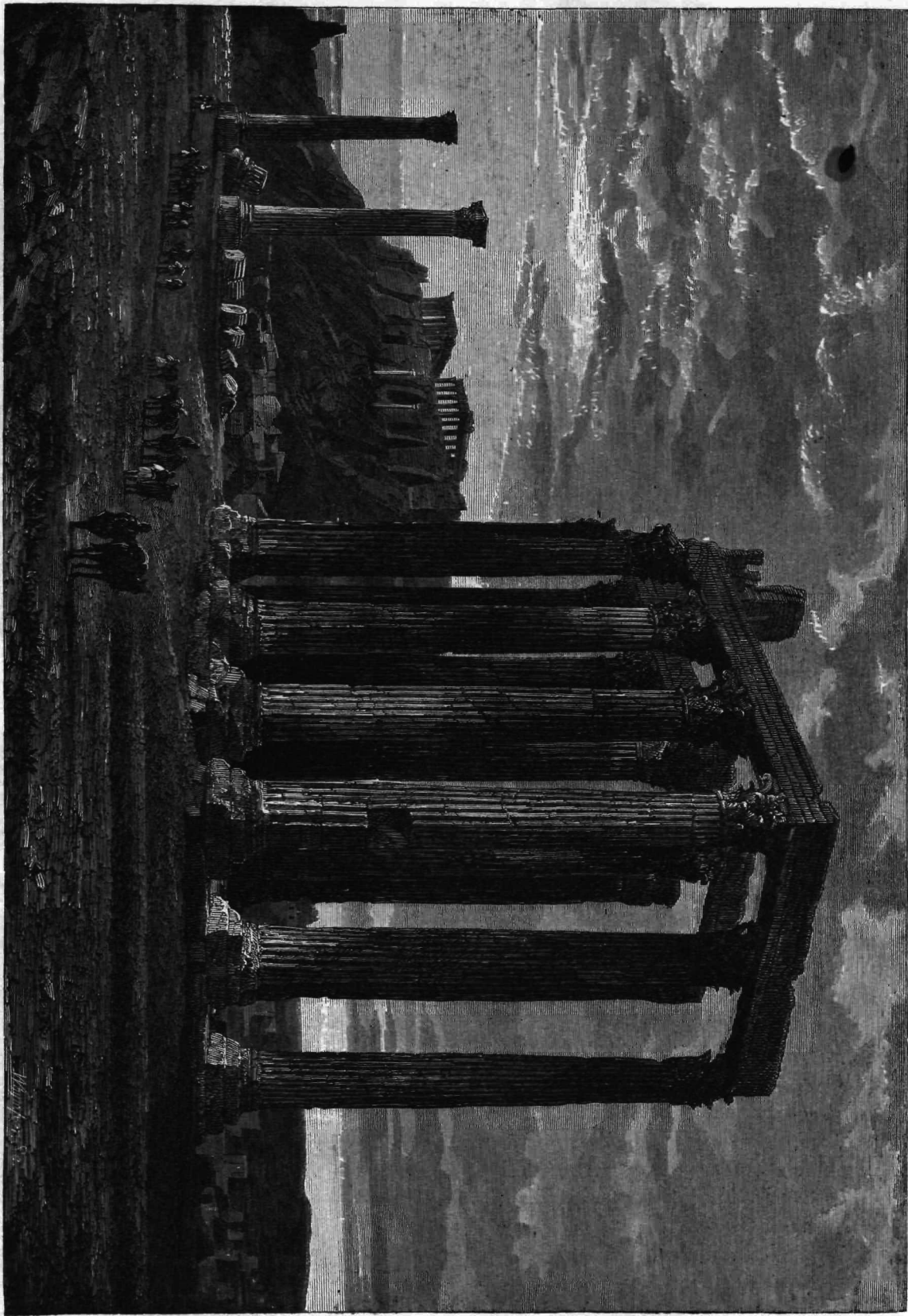

ἥς ὁ κύριος χαρακτήρ εἶνε τὸ ἀνεξανάγκαστον. Τὸ δίκαιον εἶνε ἡ ἠθικὴ ἐν τινι σχετικῇ αὐτῆς μορφῇ, ἥτοι ἐφ' ὅσον δύναται νὰ ἐξασκηθῇ ὑπὸ παντὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἕνεκα

χρεώσεις, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ μόνον καθήκοντα. Τὸ δίκαιον ἔχει φύσιν ἐπιβλητικὴν—ἀπαιτεῖ ἀκριβῇ ἱκανοποίησιν, ἡ ἠθικὴ τούναντίον ἔχει φύσιν, οὕτως εἰπεῖν, ὑποβλητι κήν

ΕΡΕΠΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ

(18. σελ. 28)

δὲ τούτου καὶ τὸ γεγονὸς τῆς εἰς τὴν νομοθεσίαν εἰσαγωγῆς τῶν ὁρισμῶν τῆς ἀπολύτου ἠθικῆς εἶνέ τι σπάνιον καὶ ἐξαιρετικόν. Τὸ δίκαιον γινώσκει δικαίωματα καὶ ὑπο-

δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις καὶ ἀποδέχεται μόνον εὐγνωμοσύνην. Εἵπομεν ἀποδέχεται, οὐχὶ δὲ ἀπαιτεῖ· τὸ ἀπαιτεῖν εἶνε ὅρος τοῦ δικαίου καὶ οὐχὶ τῆς ἠθικῆς· ὅθεν ἡ